

er pdelæggende for vore Skibschefer, at de komme saa lidt tilføs; de fare kun 3 Maaneder af 12. Se vi paa de engelske Skibschefer, viser det sig, at de gjennemsnitlig fare 6 Maaneder af Aaret." Jeg saae nu efter og fik ud, at vore Kommandører fare 25 Dage af Aaret og Kapitainerne 1 Maaned og 15 Dage. Det er en Gjennemsnitsfart af 1 Maaned 5 Dage, — og den franske Officer har sagt, at det var pdelæggende for Marinen, at Skibscheferne kun havde 3 Maaneders Fart. For Underofficererne have vi noget lignende. De ældste have 1 Maanedes Fart, de næstældste lidt over 2 Maaneder, kun de yngste komme op til lidt over 5 Maaneder, og det paa Grund af de Huller, der ere i Rådrene. De vilde kun have halvt saa megen Fart, hvis Rådrene vare fuldtallige. Disse Talsforskelle vise, at Dvellerne for Alle, lige fra Skibschefen ned til Skibsdrengen, ere saa ringe, at man, hvor stor vor Gøne end maatte være til at skabe dygtige Søfolk, aldrig kan vente, at vore Besætninger i Dygtighed kunne staa ved Siden af andre Landes, — og ved Siden deraf vise de aarlige Finantslove, at man heller ikke giver Materiellet den Kraft, som var ønskelig. Jeg fremhæver dette; thi dersom den Tid skulde komme — hvad Herren forbyde —, at vi trods alle vore Bestræbelser skulle tvinges ind i en Kamp, da maa vi mindes, at gjør Marinen ikke Alt, hvad vi kunde ønske, har Repræsentationen en stor Del af Skylden derfor.

Jouquieres: Jeg skal indskrænke mig til at omtale Forsvarsvæsenet. Rigtig nok har jeg en vis Frygt for, at den ærede Forsamling vilde kunne blive noget træt deraf, men Sagen har en saa stor Vigtighed, at jeg tror, det maa finde sin Undskyldning, at jeg, efter et Foredrag i samme Retning tager Ordet. Jeg skal blot i Forbigaaende føie til, at jeg meget deler den foregaaende Talers Ønske om, at Universitetets finantsielle Ordning snarest muligt maatte blive bragt paa en tilfredsstillende Fod. Inden jeg kommer ind paa Enkeltighederne, maa jeg tillade mig at udtale mig noget i Almindelighed om Forsvarssagen. Dette er den eneste Leilighed, hvor man kan gjøre det, og jeg tror ogsaa, der er Berettigelse dertil i den Omstændighed, at Forsvarssagen i Almindelighed har været Gjenstand for Forhandling i det andet Thing. Jeg skal imidlertid berolige de ærede Medlemmer med, at jeg skal være meget kort, og Hensigten med mine Udtalelser er nærmest at bidrage min ringe Skjær

til, at vi mulig en Gang kunde faae en virkelig frugtbringende Forhandling i Gang om Forsvarsvæsenet. Det er nu omtrent 10 Aar siden, at vi fik Lovene om Hærens og Søværnets Ordning, og det er omtrent 5 Aar siden, vi begyndte paa den Revision af disse Love, som er bestemt i selve Lovene. Det er ogsaa omtrent 5 Aar siden, at vi begyndte at forhandle om overordentlige Foranstaltninger til Fremme af Landets Forsvarsvæsen. I dette Aaar og i de nærmest foregaaende Aar har der jo fundet saa store Begivenheder Sted, at man har faaet rig Leilighed til at se, hvilken Betydning et velordnet Forsvarsvæsen har, og man har ogsaa haft Leilighed til at se den Vigtighed, som bestaaende Punkter kunne have for et Lands Bestaaen og dets Ære. Der er jo i den Tid andre Steder sket en meget stærk Udvikling, baade hvad det Materielle og hvad det Personelle angaar, og der har derfor været, forekommer det mig, rig Opfordring for os til at have vor Opmærksomhed henvendt derpaa og til at lære af Andre. Naar vi se paa Materiellets Udvikling her til Lands, saa vil jeg sige, at jeg kunde have ønsket, at den var skredet noget hurtigere frem, end sket er. Dette udtaler jeg navnlig med Hensyn til Flaaden. Om jeg altsaa ikke kan være ganske tilfreds med den Udvikling, der har fundet Sted, saa maa jeg dog med Erkjendtlighed omtale de store Fremskridt, der ere skete, nemlig Indførelsen af nye Gaandvaaben, Indførelsen af et helt nyt Feltmateriel, Instaffelsen af en større Del tilsvarende og kraftige Kanoner til Søbefæstningen, Sminnevæsenets Udvikling, og der kunde fremhæves forskellige andre Ting, men naar vi se hen paa, hvad der angaar det Personelle og paa Forsvarsvæsenet isørgt, saa er det kun et bedrøveligt Tilbageblik, vi have at gjøre. Vi have Aar for Aar drøftet Revisionen af Hærløven og ligeledes af Lovene om Søværnets Ordning, men ere ikke komne et Skridt videre, og dersom vi spørge, hvorledes Tilstanden er i dette Dieblik, saa er den meget lidt trøstelig. I det andet Thing, udtales der ved ethvert Forslag, som berører Forsvarsvæsenet, at man kan ikke fremme det, fordi det griber forstyrrende ind i den fremtidige Forsvarsplan, og paa samme Tid udtaler man, at vi have en Forsvarsplan færdig; den er vedtagen af Flertallet, og der bliver ikke vedtaget nogen anden Forsvarsplan end den. Det er imidlertid desværre en Forsvarsplan, som ikke godkendes her i Landsthinget. Det Samme er Tilfældet med Hensyn